

РЕШЕНИЕ

№ 7088

гр. София, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 27.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4340** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Б. Г. Г., подадена чрез адв.К., срещу отказ за издаване на заповед за допускане на изработването на проект за изменение на ПУП – ПРЗ за поземлени имоти с идентификатори 68134.1604.420 и 68134.1604.1400, обективиран в писмо изх.№ Към САГ21-ГР00-1817-/3/ от 04.04.2022г. на главния архитект на Столична община /СО/.

Жалбоподателят моли за обявяване нищожността на оспорения отказ като издаден от лице, което няма правомощията за това, предвид съдържанието на чл.135, ал.3 ЗУТ, постановяващ, че издаването на актове от категорията на оспорения е от компетентността на кмета на СО. На следващо място, в условията на евентуалност, са формулирани съображения, че актът е нищожен поради неспазване на установената форма, неправилно адресиране до пълномощника вместо до страната, липсата на мотиви и ясно изразена воля, доколкото отказът препраща към отрицателно становище на кмета на Район „Студентски“-СО, обективирано в писмо изх.№ РСТ21-ВК08-1464-/1/ от 01.03.2022г., което пък от своя страна препятства възможността адресатът на акта да разбере дали писмо изх.№ Към САГ21-ГР00-1817-/3/ от 04.04.2022г. на ответника има само информативен характер или представлява отговор на подаденото от оспорващия заявление. В условията на евентуалност са мотивирани съображения за незаконосъобразност на оспорения акт поради допуснати при издаването му съществени нарушения на

административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Претендират се разносните по производството.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.К.. По отношение възражението на ответника за недопустимост на жалбата, поради липса на подлежащ на оспорване акт, посочва, че при извършване на онлайн справка в електронната деловодна система на Н. получава отговор, че преписката е приключена, а единственият акт, който жалбоподателят е получил е оспореното писмо.

Ответникът по оспорването, в писмен отговор по жалбата, представен с административната преписка, мотивира съображения за нейната недопустимост като твърди, че липсва подлежащ на оспорване акт, тъй като писмо изх.№ Към САГ21-ГР00-1817-/3/ от 04.04.2022г. на ответника има само информативен характер и с него единствено е уведомен жалбоподателят за отрицателното становище на кмета на Район „Студентски“-СО по § 28 ПЗР ЗИД ЗУЗСО и чл.10, ал.4 ЗУЗСО. В условията на евентуалност мотивира съображения за неоснователност на жалбата. Сочи, че правомощията по чл.135, ал.3 ЗУТ кметът на СО е делегирал на главния архитект на СО със Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност заявява възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание посочените доводи се поддържат чрез юрк.М..

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законсъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 97, том I, рег.№ 1271, дело № 73/2021г. жалбоподателят се легитимира като собственик на поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 68134.1604.420 с площ от 1853 кв.м с трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване – до 10м. Скица от кадастралната карта за имота е представена на л.16 по делото. Съгласно комбинирана скица за пълна или частична идентичност на имота /л.18/, той попада в УПИ IV-за озеленяване и КОО, кв.26 по плана на м.“Дървеница“, [населено място].

С Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 36, том II, рег.№ 2868, дело № 170/2021г. жалбоподателят се легитимира като собственик на ПИ с идентификатор 68134.1604.1400 с площ от 550 кв.м, с трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване – до 10м. Скица на имота от кадастралната карта е приложена на л.23 по делото. Съгласно комбинирана скица за пълна или частична идентичност на имота /л.25/, той попада в УПИ IV-за озеленяване и КОО, кв.26, УПИ V-за трафопост, кв.26 и улична регулация – [улица].

От жалбоподателя чрез упълномощено лице, е подадено заявление № САГ21-ГР00-1817/19.08.2021г. /л.73/, с което е поискал от главния архитект на СО да му разреши изработването на проект за ПУП за изграждане на жилищна сграда с подземни гаражи в собствените му ПИ с идентификатори 68134.1604.1400 и 68134.1604.420, УПИ IV-1400,420, кв.26 по плана на м.“Дървеница“, Район

„Студентски“ и свързаното с това изменение на контактен УПИ V-за трафопост и ИПУР – разширение на тротоар на улицата по о.т.11а и о.т.9. Към заявлението е приложено мотивирано предложение /л.26 по делото/, видно от което отреждането на урегулирания поземлен имот се променя на такова за жилищно строителство, показана е и предвидената с изменението на ПУП в частта на застроителния план сграда – гаражи + 4 етаж и кота корниз 15м.

Видно от представените на л.71 и л.72 становища, заявлението е разгледано от Отдел „Устройствено планиране“ – дадено е становище, че при изработването на проекта следва да се спазват разпоредбите на ЗУТ, ЗУЗСО, Наредба № 7 и Наредба № 8, задължително да се нанесе застрояването в съседните УПИ, съгласно одобрените и влезли в сила ПУП. Проектът да се изработи върху актуална кадастрална карта.

Становището на Отдел „Благоустройствени дейности и публични пространства“ е да се представят изходни данни от „ЧЕЗ Електроразпределение“ АД, „Топлофикация София“ ЕАД и „Софийска вода“ АД. По отношение осигуряване на транспортния достъп е указано представянето на съгласуване с ППСДВЛ и Д..

Становището на Отдел „Правно-нормативно обслужване“ е да се разреши със заповед изработването на проект за изменение на ПУП – ИПРЗ в териториалния обхват и при спазване на изискванията, посочени в цитираните становища. По отношение съответствието на мотивираното предложение с ОУП на СО, е посочено, че имотът попада в устройствена зона „Жс“, която съгласно Приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО е с устройствени показатели, както следва: максимална плътност на застрояване 50%, максимален коефициент на интензивност /К./ 2,5, минимална озеленена площ 35%, максимална кота корниз – 15м; да се изпълни чл.19, ал.4 ЗУЗСО – проектът да се придружава от справка за картотекираната растителност и геодезическо заснемане, заверени от общинските органи по озеленяване.

С писмо изх.№ Към САГ21-ГР00-1817-1/ от 31.12.2021г. на главния архитект на СО заявлението на оспорващия, ведно с мотивираното предложение, са изпратени на кмета на Район „Студентски“-СО за становище.

В отговор последният с писмо изх.№ РСТ21-ВК08-1464-1/ от 01.03.2022г. /л.12 по делото/, е изразил отрицателно становище по заявлението на жалбоподателя без да изложи съображения за това.

Последвало е изпращането до заявителя на писмо изх.№ Към САГ21-ГР00-1817-3/ от 04.04.2022г. от главния архитект на СО, с което същият се уведомява, че с писмо изх.№ РСТ21-ВК08-1464-1/ от 01.03.2022г. на кмета на Район „Студентски“-СО е изразено отрицателно становище по направеното искане за разрешаване процедирането на градоустройствена процедура. Видно от справка на л.29 по делото, документът /заявление САГ21-ГР00-1817/19.08.2021г./ е приключен на 31.12.2021г.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е прието без оспорване от страните заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице арх.И. Я.. От заключението на вещото лице се установява следното:

По актуална, публично достъпна информация от информационната система К., към датата на изготвяне на експертната, поземлените имоти на жалбоподателя са със следните характеристики:

ПИ с идентификатор 68134.1604.1400, област С. (столица), [община], [населено място], район „Студентски“,[жк], [улица], вид собственост - Частна, вид територия Урбанизирана, НТП Ниско застрояване (до 10 т), площ 550 кв. м, стар номер 1400,

квартал 26, Заповед за одобрение на КККР № РД-18-38/10.07.2012 г. на Изпълнителен директор на АГКК.

ПИ с идентификатор 68134.1604.420, област С. (столица), [община], [населено място], район „Студентски“, [улица], вид собственост - Частна, вид територия - урбанизирана, НТП Ниско застрояване (до 10м), площ 1853 кв. м, стар номер 420, квартал 26, Заповед за одобряване на КККР № РД-18-38/10.07.2012г. на Изпълнителен директор на АГКК.

Информацията в системата К. на АГКК съвпада с тази съдържаща се в приложенияте по делото скици на имотите.

Последни изменения в кадастралната карта и кадастралните регистри по отношение на имотите са извършени на 12.07.2021г., след придобиване на собствеността върху тях от жалбоподателя.

Съгласно ОУП на СО, приет от Министерския съвет с Решение № 960/16.12.2009г., ПИ с идентификатори 68134.1604.420 и 68134.1604.1400, собственост на жалбоподателя, попадат в устройствени зони „Жилищна зона с преобладаващо средноетажно застрояване“ (Жс) и „Терени за транспортна инфраструктура“ (Тти) - ПИ с идентификатор 68134.1604.1400 попада в устройствена зона „Тти“, а ПИ с идентификатор 68134.1604.420 попада частично в същата зона „Тти“, като по-голямата част от него попада в устройствена зона „Жилищна зона с преобладаващо средноетажно застрояване“. Допустимите параметри на застрояване съгласно Приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО са както следва: За устройствена зона „Жс“ -жилищна зона с преобладаващо средноетажно застрояване: плътност на застрояване - 50%; интензивност на застрояване- 2,5; мин. озеленена площ - 35 %; кота корниз - до 8,5 м; кота било -15 за жил. сгр. 20 за общ. сгр. Териториите, отнасящи се към тази устройствена зона са предназначени за преобладаващо жилищно застрояване с височина до 15 м. М. 50 % от озеленената площ е с висока дървесна растителност. Терените за транспортна инфраструктура (Тти) са предназначени за изграждане на улици, пътища, летища.

Със Заповед № РД-09-50-135/30.03.1998г. на главния архитект на С., потвърдена с Решение № 85 по Протокол № 56/06.08.2003г. на СОС е одобрен частичен застроителен и регулационен план и частичен регулационен и кадастрален план за квартали 26, 27, 28 и 28а,[жк]. Съгласно този план имотите със стари планоснимачни номера 1400 и 420 попадат в парцел IV „за озеленяване и КОО“. По данни от цифровия модел на информационната система на „Г.-С.“ ПИ с идентификатор 68134.1604.1400 по КККР попада предимно в УПИ IV „за озеленяване и КОО“, кв.26 като малки части от него са в УПИ V-„за трафопост“, кв. 26 и улица. ПИ 68134.1604.420 по КККР попада изцяло в УПИ IV „за озеленяване и КОО“, кв.26. До момента не са започнали отчуждителни производства и няма издадена заповед за отчуждаване на имотите.

Съгласно действащата нормативна уредба, в частност Наредба № 7/22.12.2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, чл.17, ал.1, в жилищните територии отделни поземлени имоти се урегулират с устройствен план за нежилищни обслужващи обекти, както следва: за сгради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура; за обществени озеленени площи. При съобразяване на наредбата независимо, че имотите попадат в жилищна устройствена зона с преобладаващо средноетажно застрояване, предвижданията на действащия подробен устройствен план за УПИ IV, кв.26, с отреждане „за озеленяване и КОО“ е

нормативно допустимо.

Процесното мотивирано предложение е за изработване на проект на ПУП-Изменение на плана за регулация и застрояване /ИПРЗ/ на УПИ IV-"за озеленяване и КОО" - образуване на нов УПИ IV-420,1400 - „за ЖС“, кв.26, м.„Дървеница“ и свързано с това изменение на контактен УПИ V-"за трафопост", кв.26, м.Дървеница, и изменение на плана за улична регулация (ИПУР) - разширяване на тротоара между о.т.11 и о.т.9.

Предложението предвижда обособяване на нов УПИ IV-420,1400 „за ЖС“, кв.26 като регулационните граници съвпадат с имотните граници на ПИ 68134.1604.420 и ПИ 68134.1604.1400. Малка част в североизточния участък на ПИ 68134.1604.1400 остава в контактен УПИ V-"за трафопост" и в улична регулация. Границите на контактен УПИ V-"за трафопост" като цяло се привеждат в съответствие с границите на ПИ 68134.1604.6226. В УПИ IV-420,1400 „за ЖС“ се предлага 4-етажна жилищна сграда с гаражи (Г+4) с височина до 15 м. Новото застрояване се предлага на разстояния мин. 3 м от уличната регулационна линия към [улица], улица I. клас, на мин. 1/3 Н (1/3 от височината на сградата) към страничните регулационни линии и на разстояния към съществуващите и бъдещи сгради през дъното на имота съобразени с чл.32, ал.1 и ал.3 ЗУТ. Скицата - мотивирано предложение е изработена върху цифров модел на действащата кадастрална карта и действащия план за регулация и застрояване с отразени съществуващи и проектни сгради в съседните УПИ, в т.ч. през улица. По отношение на контактния УПИ V-"за трафопост", границите на който се предлага да бъдат променени се констатира, че е допуснат пропуск, като записът „УПИ V -"за трафопост" е зачертан, без да е отразен номера и конкретното предназначение на новообразувания УПИ.

Към заявлението са приложени изискуемите документи съгласно исканата процедура. Във връзка със забележка 3 от бланката на заявлението (лист 74 гръб по делото) към него не са приложени, поради липса на необходимост: удостоверение за наследници; предварителен договор по чл.15, ал.3 ЗУТ - собственик на двата имота е едно лице; задание по чл.124б ЗУТ - предложението е за изменение на действащ ПУП и съгласно чл.135, ал.2 към заявлението се прилага скица с предложение за изменението му.

Въз основа тези фактически установявания вещото лице дава заключение, че уличната и дворищната регулация за процесите имоти не са приложени. Имотите са частна собственост, като са включени в Регистъра на имотите, подлежащи на отчуждаване. Отчуждителните производства не са извършени. Няма започната процедура по отчуждаване. Няма издадена заповед за отчуждаване. Предложеният проект за изменение на ПУП-ИПРЗ за процесите имоти не противоречи на предвижданията на ОУП на [населено място]. Предложението е съобразено с действащата улична регулация на [улица]- улица IIIA клас по класификацията на първостепенната улична мрежа на [населено място]. Подобно е становището на отдел „Устройствено планиране“ на Н.-СО. Към заявлението са приложени изискуемите се по закон документи за допускане изработването на ПУП-ИПРЗ за процесите имоти.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.135, ал.1 ЗУТ лицата по чл.131 могат да правят искания за изменение на устройствените планове с писмено заявление до кмета на общината, а в случаите по чл.124а, ал. 3 и 4 - съответно до областния управител или до министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Лицата по чл.131 ЗУТ са собствениците, носителите на ограничени вещни

права и концесионерите на имотите, непосредствено засегнати от предвижданията на плана. В случая заявлението за разрешаване на градоустройствена процедура е подадено от собственика на имотите, с което изискването на посочената разпоредба е изпълнено.

Според ал.2 на чл.135 ЗУТ, когато искането е за изменение на подробен устройствен план, към заявлението се прилага скица с предложение за изменението му. В случая от доказателствата по делото се установи, че това изискване също е изпълнено – към заявлението е представено мотивирано предложение за изменение на ПУП, приложено на л.26 по делото.

Компетентният орган по ал.1 /кмета на общината, областния управител или министъра на регионалното развитие и благоустройството, в зависимост от териториалния обхват на исканото изменение/, в едномесечен срок от постъпване на заявлението със заповед разрешава или отказва да се изработи проект за изменение на плана – ал.3 на чл.135 ЗУТ.

В настоящия случай заявлението е подадено от жалбоподателя на 19.08.2021г. като към него са приложени всички изискуеми документи /както се установи от доказателствата по делото и заключението на вещото лице/. Страните не спорят, че до жалбоподателя не са отправяни писма за отстраняване на нередовности на така подаденото заявление. Ответникът не твърди, че то е непълно или има необходимост от представяне на допълнителни документи. Единственото изпратено до оспорващия писмо е това от 04.04.2022г. Действително в него не е обективиран изрично отказ за разрешаване изработването на проект за изменение на ПУП. С оглед липсата на доказателства за други предприети от компетентния орган действия и доколкото същото препраща изрично към писмо изх.№ РСТ21-ВК08-1464-/1/ от 01.03.2022г. на кмета на Район „Студентски“-СО, в което е обективирано отрицателно становище по подаденото от Г. заявление, при отчитане на обстоятелството, че срокът за произнасяне на административния орган е 1 месец, съдът приема, че е налице отказ за издаване на акт по чл.135, ал.3 ЗУТ. Съответно приема, че жалбата, с която е сезиран е допустима като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по чл.214, т.1 ЗУТ, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл.215, ал.4 ЗУТ, при съобразяване и на обстоятелството, че в случая е приложим удължения срок за оспорване по чл.140, ал.1 АПК – 2 месеца.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт. Както се посочи, разпоредбата на чл.135, ал.3 ЗУТ предвижда, че заповедта, с която се разрешава изработването на проект за изменение на ПУП се издава от компетентния орган по ал.1 на с.р. - кмета на общината, а в случаите по чл.124а, ал.3 и 4 - областния управител или министъра на регионалното развитие и благоустройството. Доколкото в случая не се касае за изработване на проект

на ПУП за изграждане на обекти с регионално значение или разположени на територията на повече от една община, нито за обекти с обхват повече от една област, обекти с национално значение и/или национални обекти или републиканските пътища, железопътни магистрали и железопътни линии и имотът се намира на територията на Столична община, издаването на заповедта по чл.135, ал.3 ЗУТ по заявлението на оспорващия е от компетентността на кмета на общината. Правомощията си по посочената разпоредба кметът на СО е предоставил на главния архитект на СО със Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. – т.1.27 от нея.

Освен твърдението за липса на материална компетентност жалбоподателят претендира обявяване нищожност на оспорения акт и поради съществени пороци в неговата форма – издаден под формата на писмо; адресиран до пълномощника, а не до заявителя; отсъствие на фактически и правни основания; липса на ясно формулирано становище; невъзможност да се установи волята на решаващия орган, както и поради допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила – изискване на становище от районния кмет, каквато процедура чл.135 ЗУТ не разписва и рефериране в отказа към това становище, при положение, че същото не съдържа мотиви.

Тъй като в процесуалните закони, регламентиращи правилата, по които се провежда административното производство, вкл. и АПК, не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, в правната теория и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл.146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Съобразно това, нищожен се явява само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че изначално не е в състояние да породни правните последици, към които е насочен. С оглед горното и на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии, обуславящи нищожност на акта: липсата на компетентност на органа, издал акта, винаги е основание за неговата нищожност; порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление; нарушенията на административнопроизводствените правила са основания за нищожност също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Като правило, нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора, т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Поради това, единствено пълната липса на предвидените в приложимата материалноправна норма предпоставки за издаване на акта би довело до нищожност на посоченото основание. Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило, и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв административен акт, посоченият порок обуславя нищожност.

В случая не се установяват пороци на акта, които да обусловят извод за неговата нищожност на някое от посочените основания. Формата на

административния акт е начинът, по който е обективизирано властническото волеизявление. За да породи правни последици, то следва да бъде направено само по предписания от съответния закон начин - писмено, устно или с конклюдентни действия. Във всички случаи, обаче, формата е за действителност на акта и само пълното ѝ неспазване го прави нищожен. Неспазването на отделни нейни реквизити, когато е писмена, води само до отменяемостта му.

В процесния случай действително се констатира пороци във формата на акта – същият е обективизиран във формата на писмо, вместо изискуемата по чл.135, ал.3 ЗУТ заповед, адресатът на акта е посочен некоректно, не са посочени фактическите и правните основания за издаване на акта, нито пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва. Последният порок, както се посочи по-горе, обосновава приложението на удължения срок за обжалване по чл.140, ал.1 АПК, с оглед което не може да бъде квалифициран като съществен. Макар и некоректно адресирано до пълномощника на жалбоподателя писмото съдържа индивидуализиращи жалбоподателя признаци, поради което и с оглед наличието на надлежно упълномощаване, този порок също не може да бъде възприет като обуславящ нищожност на акта. Липсата на реквизита по чл.59, ал.2, т.4 АПК – фактическите и правните основания за издаване на акта, също не обуславят извод за нищожност. Такава би била налице само при пълна липса на основания. Непосочването на правно основание самостоятелно не би могло да обоснове нито нищожност, нито унищожаемост на акта, тъй като съдебната практика възприема, че правната квалификация на фактите, дадена от административния орган не обвързва съда и той е длъжен самостоятелно да прецени въз основа на фактите по преписката дали са били изпълнени изискванията на закона. Не така стои въпросът с липсата на фактически основания. Фактическите основания са юридическите факти, от които органът черпи упражненото от него публично субективно право и са необходим ограничителен белег на това право. Затова липсата им не просто не позволява индивидуализирането му, за да бъде то проверено, а сочи пряко на отсъствието му. Тя не може да бъде запълвана пред съда чрез доказателства, тъй като изобщо няма предмет на доказване. Не може да бъде заменена и от посочването на правни основания. Затова непосочването на фактическите основания за издаването на акта, включително когато е издаден в резултат на упражнена оперативна самостоятелност, е абсолютно основание за отмяната му.

В случая фактически основания в процесното писмо не са посочени. Безспорно това представлява нарушение на изискването за форма на административния акт и процесуално нарушение в широкия смисъл на понятието. Последиците от това нарушение се определят в зависимост от това, дали то ще бъде квалифицирано като съществено или не. Съдебната практика приема, че нарушението не е съществено, когато мотивите съществуват в преписката - като мотиви към решение на помощен орган, доказателства за извършени в хода на административното производство процесуални действия и пр., и след като административният акт е в съответствие с тях, това е достатъчно, за да е налице връзка между мотивите и акта /т.3 от т.р. № 16/1975г. на ОСГК на ВС/. Конкретно в процесния казус,

вместо да изложи мотиви ответникът препраща към отрицателното становище на кмета на Район „Студентски“-СО, обективирано в негово писмо изх.№ РСТ21-ВК08-1464-/1/ от 01.03.2022г. /л.12/. Видно от това писмо обаче, макар и с него да е изразено отрицателно становище, то не съдържа мотиви за това. Ето защо същото не може да обоснове наличието на мотиви, към които препраща решаващият орган – главният архитект на СО. Предвид това издаденият от него отказ се явява постановен при наличието на отменителното основание по чл.146, т.3 вр. т.2 АПК – съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на мотиви, което обуславя извод за незаконосъобразност на оспорения акт.

Въпреки че липсата на мотиви представлява достатъчно основание за отмяна на акта, съдът намира същият за незаконосъобразен и на още едно основание – неправилно приложение на материалния закон. Съдържанието на чл.135, ал.1 – 3 ЗУТ очертава предмета на проверката, която следва да извърши административният орган по сезиращото го заявление, а именно дали заявлението е подадено от лице по чл.131 ЗУТ, налице ли е мотивирано предложение за изменение на ПУП по чл.135, ал.2 ЗУТ, съответства ли това мотивирано предложение на правилата и нормите по устройство на територията и на предвижданията на ОУП. При положителен отговор на тези въпроси следва решаващият орган да се произнесе с положителен акт в срока по чл.135, ал.3 ЗУТ – един месец от подаване на заявлението - в този см. Решение № 12095/25.11.2021г. по адм. д. № 6132/2021г., II отд. на ВАС, Решение № 1929/15.02.2021г. по адм. д. № 9293/2020г., II отд. на ВАС, Решение № 7186/31.05.2018г. по адм. д. № 1278/2018г., II отд. на ВАС и др. В случая се установи, че посочените предпоставки са налице, както са налице и положителни становища от съответните отдели в Н.. Условие за съгласуване с кмета на района разпоредбата на чл.135 ЗУТ не поставя, още по-малко неговото становище може да обвърже ответника при преценката му за спазване на законовите изисквания.

По изложените съображения съдът намери оспорения отказ за незаконосъобразен административен акт, постановен при наличието на отменителните основания по чл.146, т.2, 3 и 4 АПК. След отмяната на акта делото като преписка следва да бъде изпратено на главния архитект на Столична община за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателя, при спазване на дадените в мотивите на решението указания по тълкуването и прилагането на закона като бъде определен срок за това.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените разноски по производството е основателна. Такива са доказани в общ размер на 510 лева, от които 10 лева за внесена държавна такса по оспорването и 500 лева за внесен депозит за възнаграждение на вещото лице. Разноски за адвокатско възнаграждение не следва да бъдат присъждани, тъй като доказателствата за тях са представени по делото с молба от 01.11.2022г., след приключване на устните състезания /чл.80 ГПК/. Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Б. Г. Г. отказ за издаване на заповед за допускане на изработването на проект за изменение на ПУП – ПРЗ, обективиран в писмо изх.№ Към САГ21-ГР00-1817-/3/ от 04.04.2022г. на главния архитект на Столична община.

ИЗПРАЩА делото като преписка на административния орган за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателя с вх.№ САГ21-ГР00-1817/19.08.2021г., в едномесечен срок от влизане в сила на решението, при спазване на дадените в мотивите на съдебния акт указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Б. Г. Г. сумата в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: